καὶ τῆς ἐξασφάλισε τὴν ἐπιτυχία.

Ἐλεύθερος πειὰ νὰ γράφῃ ὅπως ἤθελε, χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὰ ἔργα του στὴν ἠλιθία κρίσι τῶν συμπατριωτῶν του, ὁ Πόε κατελήφθη τότε ἀπὸ πραγματικὸ πυρετὸ ἐργασίας καὶ ἐξέπληξε τοὺς ἀναγνώστας του μὲ τὰ ὑπέροχα διηγήματά του καὶ τὰ ἐμπνευσμένα ἄρθρα του.

Ἐπιπλέον κέρδιζε πεντακόσια δολλάρια τὸ χρόνο, ποσὸν ποὺ τοῦ φαινόταν πραγματικὴ περιουσία. Ἔτσι, θεωρῶντας τὸν ἑαυτό του ἀρκετὰ πλούσιο, νόμισε ὅτι μποροῦσε πειὰ νὰ παντρευφτῇ τὴν ἐξαδέλφη του Βιργινία Κλέμουρ, μιὰ γοητευτικὴ καὶ λεπτὴ νέα, μὰ πολὺ πτωχὴ καὶ προσβεβλημένη ἤδη ἀπὸ φυματίωσι. Παντρεύτηκαν πράγματι στὸ 1836 καὶ ὡς τὸ τέλος μιὰ τρελλὴ ἀγάπη τοὺς ἕνωσε. Ἐπὶ δύο χρόνια ὅλα πήγαιναν καλὰ στὸ σπίτι τους, καί, παρ' ὅλη τὴ φτώχεια τους, ὁ ἥλιος τῆς ἀγάπης τὸ θέρμαινε...

Δυστυχῶς ὅμως ὁ Πόε, ὁ ὁποῖος δὲν ἦταν καθόλου πειθήνιος, μάλλωσε μὲ τὸν Οὐαῖτ καὶ γνώρισε καὶ πάλι τὴν πιὸ ἀπελπιστικὴ φτώχεια. Καὶ τώρα δὲν ἦταν πειὰ μόνος του Εἶχε καὶ τὴν πολυαγαπημένη του γυναῖκα κοντά του, τὴ λεπτή, τὴν ἄρρωστη Βιργινία. Γι' αὐτὸ ἀναγκαζόταν νὰ κάνῃ κάθε δουλειὰ ποὺ τοῦ προσέφεραν. Πέρασε ἡμέρες χωρὶς ψωμὶ καὶ ὅταν ἡ γυναῖκα του πέθανε στὶς 30 Ἰανουαρίου 1847, δὲν εἶχε οὔτε σάβανο γιὰ νὰ τὴν ἐνταφιάσῃ...

Ὁ Πόε, τρελλὸς ἀπ' τὴν ἀπελπισία του, ἔπεσε μετὰ τὸ θάνατο τῆς συζύγου του βαρειὰ ἄρρωστος. Ὅταν ἔγινε καλά, τὸ ἔρριξε στὸ ἀλκοὸλ καὶ δὲν συλλογιζότανε πειὰ παρὰ τὸ θάνατο.

Ἀπεπειράθη μάλιστα ν' αὐτοκτονήσῃ σὲ μιὰ τρομερὴ κρίσι ντελίριουμ τρέμενς... Μὰ τὸν ἐπρόλαβαν.

Ὡστόσο ὁ μεγάλος αὐτὸς ποιητὴς εἶχε ξοφλήσει πειὰ ἀπ' τὴ ζωή.

. . . . . .

...Στὶς 4 Ὀκτωβρίου 1849, ἔφυγε γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου ἤθελε νὰ κανονίσῃ κάποια ὑπόθεσί του. Στὸ δρόμο στάθηκε στὴ Βαλτιμόρη. Ἐκεῖ γιὰ νὰ σκοτώσῃ λίγο τὸν καιρό του, μπῆκε ὁ ἕνα πανδοχεῖο καὶ ἄρχισε νὰ πίνῃ μαζὺ μὲ μερικοὺς γνώριμούς του...

Στὸ τέλος αὐτοὶ τὸν ἄφησαν μόνο...

Κατὰ τὰ ξημερώματα μερικοὶ διαβάτες, συνάντησαν μπροὺς στὴν ταβέρνα ἕναν ἄγνωστο, σωριασμένο κατὰ γῆς, νὰ σπαράζῃ σὲ μιὰ κρίσι ντελίριουμ τρέμενς. Ἦταν ὁ Πόε.

Τὸν μετέφεραν σ' ἕνα νοσοκομεῖο, ὅπου πέθανε ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες σὲ ἡλικία 36 ἢ 38 ἐτῶν.

Ὁ θάνατος τοῦ μεγαλοφυοῦς αὐτοῦ ποιητοῦ δὲν ἀνεγράφη οὔτε στὰ «ψιλὰ» τῶν ἐφημερίδων. Μονάχα πέντ' ἕξη ἄνθρωποι ἀκολούθησαν τὴν κηδεία του. Ὅλοι τὸν ἀγνόησαν. Ἔπρεπε ν' ἀναγνωρίσουν τὴ δόξα του στὴ Γαλλία καὶ στὴ Γερμανία καὶ στὴν ἄλλη Εὐρώπη, γιὰ ν' ἀποφασίσουν καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν ὡς μεγάλο συγγραφέα καὶ νὰ τοῦ στήσουν τὸν ἀνδριάντα του στὴ Βαλτιμόρη...

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΕΣ

ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ

Στὴν περιφέρεια Μάνης ἡ κυριώτερες εὐχὲς ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ κάτοικοι εἶνε ἡ ἑξῆς :

Τοῦ Ἀβράμου τὰ καλὰ νὰ κάνῃς. Καλὸς γραμματικός. Χιλιόχρονος. Καλὸς παπᾶς στὴ Ρόζαινα καὶ διάκος στὰ Καλύβια. Νὰ βρῆς τοῦ κόσμου τὰ καλά. Ἀφέντη νὰ σὲ δῶ. Ἄφερουμ. Νὰ σὲ μεγαλώσῃ ἡ Παναγιά. Μύρια καλὰ νὰ κάνῃς. Νὰ τὰ κατοστίσῃς κ.λ.π.

Ἀπὸ δὲ τὶς κατάρες χαρακτηριστικώτερες εἶνε ἡ ἀκόλουθες :

Τὰ δυὸ σου ποτὲ νὰ μὴν τὰ σμίξῃς. Βοῦλα νὰ σοῦ γένῃ. Βοῦλα κι' ἀποχρονιὰ νὰ σῶρθῃ. Κακὸ ντονφέκι νὰ σὲ φάῃ. Νὰ σὲ πιάσῃ κακὴ πανοῦκλα. Προφαντικὸ νὰ σῶρθῃ. Νεκρὸ νὰ πᾶς στὴ μαύρη γῆς. Στάχτη νὰ γενῆς. Ὁ χρόνος νὰ μὴ σὲ βρῇ. Νὰ κοπῇ τὸ ὄνομά σου. Νὰ μὴ στήσῃς γωνιά. Κουκουβάγιες νὰ λαλήσουν στὸ κεφάλι σου. Τὶς καμπάνες σου ν' ἀκούσω. Κακιὰ βλογιὰ νὰ σὲ πιάσῃ. Νὰ λαλήσουν ἡ καμπάνες σου. Ἄλυωτος νὰ μείνῃς. Τὸ φίδι νὰ φάῃ τὸ χέρι σου. Νὰ πέσουν τ' ἀντερά σου. Νὰ βρυκολακιάσῃς. Νὰ μή σ' εὕρῃ ἡ Λαμπρή.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟΥ ΖΑΝ ΜΩΡΕΑΣ

Περίεργες εἶνε ἡ γνῶμες ποὺ εἶχε ὁ Μωρεὰς γιὰ διάφορες φιλολογικὲς προσωπικότητες σύγχρονές του ἢ παλαιότερες. Γιὰ τὸ Σαίξπηρ ἔλεγε : — Εἶνε ὁ πιὸ ἀγαπητὸς διάβολος τοῦ παναγάθου Θεοῦ.

Γιὰ τὸ Γκαῖτε : — Εἶνε ὁ πιὸ μεγάλος Γερμανός, δηλαδὴ ὁ λιγώτερο Γερμανός.

Γιὰ τὸ Μπαλζάκ : — Ὁ Σαίξπηρ μὲ σφάλματα.

Γιὰ τὸ Μυσσέ : — Θελκτικὸς καὶ ἀληθινὸς ποιητής, ἀλλὰ κάπως κοινός.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Εἰς τὸ στενὸν τοῦ Γιβραλτάρ, ὡς γνωστόν, ὑπάρχει ἕνα ἰσχυρὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖο παρασύρει τὰ πλοῖα ἀπὸ τὸν Ὠκεανὸ στὴ Μεσόγειο θάλασσα. Τώρα τελευταῖα ἔγιναν πειράματα γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὸ ἴδιο φαινόμενο παρατηρεῖται καὶ σὲ βάθος 150 μέτρων. Ἀπὸ τὰ πειράματα αὐτὰ ἀπεδείχθη ὅτι στὸ βάθος αὐτὸ ὑπάρχει... ἀντίθετο ρεῦμα, μὲ κατεύθυνσι ἀπὸ τὴ Μεσόγειο πρὸς τὸν Ὠκεανό!

— Ἕνας Γερμανὸς ἐντομολόγος ἀνεκάλυψε τελευταῖα ὅτι ἡ μέλισσες δὲν ἐπικοινωνοῦν ἀναμεταξύ τους μὲ ἤχους ἀλλὰ μ' ἕνα εἶδος σύστημα σημάτων, τὸ ὁποῖο ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ δικό μας ὀπτικὸ τηλέγραφο!

— Ὅταν, λόγου χάριν, μιὰ μέλισσα ἑτοιμάζεται νὰ πάῃ πρὸς ἀναζήτησιν γύρεως, εἰδοποιεῖ τὶς ἄλλες συντροφισσές της διαγράφουσα στὸν ἀέρα ὀκτὼ κανονικὲς καμπύλες γραμμές.

— Ἀπὸ μιὰ στατιστικὴ γεωγραφικῶν ἀνακαλύψεων μαθαίνομε ὅτι ἡ Ἰσλανδία ἀνακαλύφθηκε στὰ 795, ἡ Γροιλανδία στὰ 977, ἡ Σενεγαλία στὰ 1445, ἡ Ἀμερικὴ στὰ 1492, ἡ Μαδαγασκάρη στὰ 1500, ἡ νῆσος τῆς Ἁγίας Ἑλένης στὰ 1502, ἡ Σουμάτρα καὶ ἡ Γιάβα στὰ 1509, ὁ Εἰρηνικὸς Ὠκεανὸς στὰ 1513, ἡ Ἰαπωνία στὰ 1542, ἡ Νέα Γουϊνέα στὰ 1543, ἡ Γεωργία στὰ 1675, ἡ Ἀλάσκα στὰ 1741 καὶ ἡ Πολυνησία στὰ 1767.

— Στὴν Ὠκεανία, ὅπου δὲν ἔχουν εἰσαχθῆ ἀκόμη τὰ νομίσματα κι' ὅπου διενεργεῖται εἰσέτι τὸ ἀμφικτὸ ἐμπόριο τῶν δούλων, πληρώνουν μὲ εἴδη τοὺς δούλους ποὺ ἀγοράζουν.

— Μ' ἕνα τσεκοῦρι, π. χ. ἀγοράζουν ἕναν χοντρὸ καὶ γερὸ ἄνθρωπο, καὶ μ' ἕνα ἐπίχρυσο δαχτυλίδι μιὰ νέα γυναῖκα!

— Στὴ Νέα - Καληδονία πάλι, ἀντὶ χρημάτων, μεταχειρίζονται... κοχύλια καὶ ἀχιβάδες!...

— Τὸ Πεκῖνον ἀπαρτίζεται ἀπὸ δυὸ πόλεις : Τὴν Ταρταρικήν, ποὺ εἶνε καὶ ἡ πραγματικὴ πρωτεύουσα, καὶ τὴν Κινεζικήν, ποὺ εἶνε προάστειο περιβαλλόμενο ἀπὸ τεῖχη.

— Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Πεκίνου ἀνέρχεται σὲ 1.300.000 ἄτομα. Ἀπὸ τοὺς κατοίκους αὐτοὺς 900 χιλιάδες μένουν στὴν Ταρταρικὴ πόλι.

— Μέχρι τοῦ 1860 ἀπηγορεύετο ἡ διαμονὴ ξένων στὸ Πεκῖνο. Τὸ ἔτος δὲ 1897 κατασκευάστηκε ὁ πρῶτος σιδηρόδρομος Πεκίνου - Τιέν - Τσίν.

— Τὸ Ἀεροναυτικὸ γραφεῖο τῆς Ἀγγλίας ἔκαμε πρὸ ἡμερῶν ἐπιτυχῆ πειράματα δι' ἑνὸς περιεργοτάτου μηχανήματος, ποὺ διαλύει τὴν ὁμίχλη. Ἡ διάλυσις τῆς ὁμίχλης ἐπιτυγχάνεται μὲ ἠλεκτρικὲς ἐκκενώσεις εἰς ἔκτασιν 600 καὶ ὕψος 300 μέτρων.

— Στὸ Κάριγκτον — προάστειον τῆς Βασιγκτῶνος — ἀνηγέρθη πρὸ μηνὸς τὸ μνημεῖον... μιᾶς ἀγελάδος, ἡ ὁποία παρήγαγε κάθε χρόνο 16.500 λίτρες γάλακτος!

— Ἀπὸ μιὰ στατιστικὴ τοῦ Γάλλου οἰνολόγου Καρόλου Περρὲ μαθαίνομε ποιὰ εἶνε ἡ ἐτησία παραγωγὴ κρασιοῦ στὶς διάφορες χῶρες : Ἡ Γαλλία παράγει κάθε χρόνο 39.883.789 ἑκατόλιτρα, ἡ Ἰταλία 34.000.000, ἡ Ἰσπανία 16.160.000, ἡ Αὐστρία 6.114.000, ἡ Πορτογαλλία 4.800.000, τὸ Ἀλγέριον 3.650.000, ἡ Ρουμανία 2.700.000, ἡ Χιλὴ 2.500.000, ἡ Ρωσσία 2.300.000, ἡ Βουλγαρία 2.260.000, ἡ Γερμανία 2.100.000, ἡ Τουρκία 1.800.000, ἡ Ἀργεντινὴ 1.500.000, ἡ Ἀμερικὴ 1.100.000, ἡ Ἑλλὰς 800.000 καὶ ἡ Ἐλβετία 700.000 ἑκατόλιτρα.

— Τὸ μακροβιώτερο ἀπ' ὅλα τὰ ζῶα εἶνε ὁ ἐλέφας, ὁ ὁποῖος ζῇ συνήθως 400 χρόνια, ἀπὸ δὲ τὰ ὑδρόβια ἡ φάλαινα, ποὺ ζῇ 1.000 χρόνια!

— Στὴν Ἀμερικὴ κατασκευάζονται κάθε χρόνο 4.000.000 ψεύτικα δόντια, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν χρυσάφι ἀξίας 250.000 λιρῶν.

— Ἱδρύθηκε τελευταῖα στὸ Λονδῖνο ἕνας φιλανθρωπικὸς σύλλογος μὲ τὴν ὀνομασία «Σύλλογος Εὐγενῶν Χειρονομιῶν». Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου αὐτοῦ εἶνε ὅλοι πλούσιοι καὶ ἀνύπαντροι νέοι, ποὺ ἔχουν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσι νὰ παντρευτοῦν φτωχὰ κορίτσια θυμάτων πολέμου.

— Στὴν Καζέρτα τῆς Ἰταλίας, τὴν περασμένη βδομάδα, ἔλαβε χώραν ἕνα ἄγριο οἰκογενειακὸ δράμα : Ὁ Λορέντζος Ντεγκράππα, μεσόκοπος ἐργατικός, γυρίζοντας — ὅπως συνήθιζε — μετὰ τὰ μεσάνυχτα μεθυσμένος σπίτι του, βρῆκε τὴν πόρτα κλειστή. Χτύπησε νὰ τοῦ ἀνοίξουν, μὰ ἡ γυναῖκα του τοῦ ἐδήλωσε ὀρθὰ - κοφτὰ πὼς δὲν θὰ τοῦ ἄνοιγε μὲ κανένα τρόπο.

— Ὕστερα ἀπὸ πολλὲς προσπάθειες ὁ Λορέντζος κατώρθωσε νὰ σπάσῃ τὴν πόρτα. Μπῆκε τότε στὸ σπίτι, διευθύνθηκε στὸ μαγειρεῖο, πῆρε ἕναν μπαλντᾶ, ρίχτηκε μανιασμένος κατὰ τῆς γυναίκας του καὶ τὴν... πετσόκοψε κυριολεκτικῶς!...

— Στὶς ἀπελπιστικὲς κραυγὲς τῆς κακότυχης γυναίκας ξύπνησαν τὰ δυὸ ἀνήλικα παιδάκια της κι' ἄρχισαν νὰ φωνάζουν. Ὁ κακοῦργος πατέρας, χωρὶς νὰ χάνῃ καιρό, ἄνοιξε τὸ παράθυρο καὶ πέταξε τὰ δυστυχισμένα μικρὰ στὸ δρόμο!...

— Ὁ μεγαλείτερος ζωγραφικὸς πίνακας τοῦ κόσμου εἶνε ὁ «Παράδεισος» τοῦ Τιντορέτο καὶ βρίσκεται στὸ Μουσεῖο τῆς Βενετίας. Ἔχει πλάτος 84 ποδῶν καὶ ὕψος 34.

— Οἱ Κινέζοι ὡς πένθιμο χρῶμα ἔχουν τὸ ἄσπρο, οἱ Πέρσαι τὸ καφέ, οἱ Ἀθησσυνοὶ τὸ γκρίζο καὶ οἱ Τοῦρκοι τὸ μώβ.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ